

Duch poctivosti

V tomto světě se to snadněji řekne, než udělá. Ale my to udělat chceme, přestože je to obtížné. Proč bychom jinak praktikovali? Jak bychom mohli být považováni za duchovní praktikující nebo Boddhisatvy, kteří jsou světu příkladem? Jsme-li po praktikování stále jako lidé venku, bojující a trvající na tom co chtějí, a máme-li takové silné světské touhy, potom si myslím, že je lépe, abychom přestali praktikovat. Jsme příliš neznalí. Je ještě horší, pokud využijeme této duchovní skupiny k našemu prospěchu. Není dobré dělat něco takového, jako využívat majetek, pověst nebo soucit někoho jiného, špatná karma je nepředstavitelná. Můžete říct: „Později bych jistě ty peníze vrátil.“ Předpokládejme, že máte tento záměr. Možná ne. To by bylo ještě horší. I kdyby jste chtěli, kdo zajistí, že budete ještě zítra naživu, abyste ty peníze vydělali? Kdo může zajistit, že budete zítra zdraví, abyste vydělali peníze a vrátili je?

Kdo zaručí, že ten člověk bude naživu, aby vaše peníze převzal? Dříve, než převezme vaše peníze, může zemřít bídou a utrpením, nemohl zavřít oči, protože na to nemohl zapomenout. Jak byste pak napravili tuto chybu? Každý den je jiný. Každý den se musíme postarat o naše denní záležitosti, ne čekat na zítřek. My všichni to víme. Tento svět je přechodný. Ale to není jediný důvod. Měli bychom dělat věci správně, kromě výjimečných situací. Například, dostaneme-li peníze od Mistryně, ale někdo umírá hladem nebo podobně, pak mu ze soucitu nejdříve pomůžeme. To je odpustitelné. To je něco jiného. Pak mi dejte vědět: „Je mi líto, ale ten člověk hladověl, a já jsem nevěděl, jak jinak mu pomoci.“ Nebo dříve, než mu pomůžete, mi zavolejte: „Mistryně, tak se má situace. Mám mu pomoci?“ Můžete se zeptat. I kdyby to bylo velice naléhavé, a museli byste se postarat o své osobní záležitosti, dejte také vědět.

Takto je správné, abychom spolu jednali. Obzvláště my, duchovní praktikující, se musíme snažit více, abychom si udrželi naši upřímnost a čestnost, a získali důvěru ostatních. Jdete-li do světa, jako moji zástupci, a kdybyste nebyli neúplatní, pak co myslíte? Jste zástupci celosvětové organizace. Máme mezinárodní organizaci s centry všude, téměř ve všech zemích. Když jdeme ven, proč nás lidé respektují? Proto, že je naše organizace dobrá. Jsme neúplatní a ctnostní. Nemůžeme dělat takové věci. Proto musíme striktně dodržovat pravidla. Chcete-li skutečně reprezentovat Mistryni, pak musíte nejdříve kultivovat sami sebe. Je to lepší, když nejdříve pomůžete sami sobě. Jinak byste byli špatným zástupcem, a kdo by vám naslouchal? Ne jen, že byste mi nemohli pomoci, ale také byste špatně reprezentovali ducha duchovní praxe. Pak byste odradili lidi od připojení k našemu praktikování, a díky vám by noví ztratili svou víru. Má to vliv na mnoho věcí! Můžeme se skrýt někde v koutku, ale neskryjeme se

před svým svědomím.
Není kam utéct!
Můžeme se zahalit
jen do své ctnosti
a našeho ducha čestnosti,
pak budeme v bezpečí.
Je jedno
co lidé říkají,
nemáme z toho strach,
a je nám to jedno, protože
my se známe.
To je důvod,
proč si máme jasně
vést náš duchovního diář,
kontrolovat naše dodržování
pravidel a morální chování.
Pokaždé, když jdete
na skupinovou meditaci,
přisaháte, že jste
neporušili pravidla, nebo,
že jste to neudělali záměrně.
Pak můžete jít na
skupinovou meditaci.
Není to tak,
že na vás chci být přísná.
Vy byste měli totéž
vyžadovat od sebe.
Tak je to dobré.
Připomíná nám to
každý den, máme
záminku nebo důvod
posílit svého ducha,
a připomenout si,
abychom byli opatrní,
a ve střehu!
Jinak bychom zůstali
kde jsme, neuspěli bychom,
a našli si výmluvu!
Proč se usilovně snažit,
být vegetariánem (veganem),
chováme-li se stále stejně
k těm, kteří nepraktikují?
Proč říkáme,
že jsme taková a taková,
a předstíráme,
že duchovně praktikujeme?
Musíme být upřímní
sami k sobě.
Samozřejmě,
je to obtížnější,

ale je to možné.
Není to nemožné.
Stejně je to
s naší moudrostí.
Velká její část není
používaná, není divu,
že pracujete tak neohrabaně.
Kdykoli se objeví
nějaké nedorozumění,
musíte o tom hned
popřemýšlet.
Jen pečlivě přemýšlejte,
nestane se to více.
Většina z nás
je příliš pyšná.
Nevezmeme to,
když někdo ukáže
na naše nedostatky.
Chceme tak zůstat,
a rozmazlovat se.
Nechceme ublížit
našemu egu.
Čím více zakrýváte
vaše nedostatky,
tím horší budou.
Pokud nechceme zemřít,
neměli bychom to dělat.
Měli bychom navštívit
doktora, ať se o to postará.
Když máme
malou nemoc,
nebo něco na kůži,
pak spěcháme k doktorovi,
aby to odstranil.
Neodstraníme ale
nemoc na duchu.
Jak zvláštní!
Kdyby jste něco měli na kůži,
dělali byste si takové starosti.
Proč? Za prvé, je to ošklivé.
Za druhé, svědí to a bolí.
Nemůžete to vydržet.
Spěcháte tedy k doktorovi,
aby se o to postaral,
k chirurgovi
nebo internistovi, je jedno
kolik to stojí,
jak dlouho to trvá,
a jak je to bolestivé.
Ale když je nemocen

naš duch,
nestaráme se o to,
a nechceme utratit
žádné peníze.
Přestože nám
doktor nabízí
službu zdarma,
zdarma operaci
naší duchovní nemoci,
nechceme to přijmout.
Chce-li
operaci provést, máme
námitky a odmítáme to.
Nebo utečeme,
nebo mu špatně rozumíme.
Je to skutečně nesmyslné!
Je to obrácené naruby.
Naš duch
by měl být důležitější,
než fyzické tělo!
Pokud je naše duše nebo
naše morálka poškozená,
má nemoc nebo rakovinu
nebo vypadá ošklivě,
to je děsivější.
Nepůjdeme-li
na operaci,
nikdo to neuvidí.
Nebudeme-li
chtít operaci,
zůstane tam,
bude se zvětšovat, zvětšovat,
dokud ji neodstraníme.
Pokud bude toto tělo
zničené, můžeme dostat nové.
Bude-li nám však chybět
morálka nebo budeme
duchovně nezdraví,
poneseme si to sebou,
život za životem.
Můžeme si vyměnit
fyzické tělo,
ale nemůžeme se zbavit
naší špatné karmy nebo
špatného vlivu z minulosti,
a nemůžeme změnit
nedostatek duchovní
morálky, aniž bychom chtěli
změnit sebe.
Rozumíte?

Sami to
musíme chtít
nahradit
něčím novým.
To, co člověk vydrží,
někdy závisí
na jeho fyzické kondici
nebo jeho pracovní zátěži.
Jinak, jsou všichni
vlídní, trpěliví,
a soucitní.
Zda má někdo trpělivost,
můžete říct jen tehdy,
má-li hodně práce,
a je-li pod velkým tlakem.
Rozumíte?
Jinak, jen trocha
tlaku nebo práce,
není skutečně nic.
To je důvod
proč často kritizujeme
lidi na vyšších pozicích.
Zdají se výbušní,
odměření,
a poněkud nezdvořilí.
Jinými slovy,
nejsou moc trpěliví!
Je to proto,
že už jsou
pod velkým tlakem.
Každý den po něm
chce mnoho lidí
mnoho věcí.
Zvládl už
tisíc věcí,
než začal jednat s námi!
My si myslíme, že jsme
jediní, a náš problém
je nejdůležitější.
Je to také poprvé,
co ho jdeme
navštívit,
a dříve jsme ho
neobtěžovali.
Ale všichni
říkají to samé.
Každý z toho tisíce
lidí před námi
na tom byl stejně,
bylo to jen jedenkrát,

co ho obtěžovali.
Všichni si myslí,
že ten jejich problém
je nejdůležitější,
a nejnaléhavější.
Není špatné,
že můžeme být
obyčejnými lidmi bez
zodpovědnosti! To je pravda!
Neměli bychom však
kritizovat ty, co mají
velkou zodpovědnost.
Ať je jakýkoliv,
nemůže si pomoci.
Nemá volbu.
Kdyby neprojevil
trochu nepřátelství,
všichni by ho
obklopili.
Byl by mrtev dříve,
než by dokončil svou práci.
Zemřel by ze vši
té lásky a spříznění!
On se musí chránit,
nebo namalovat čáru,
aby ostatní rozuměli,
že toho má dost.
Například tak.
Někdy závidíme
těm na vysokých pozicích
nebo slavným lidem, kteří
jsou veřejností respektováni.
Ve skutečnosti,
jsou to ti nejubožejší.
Je skvělé,
že nejsme v jejich pozici!
Je nejlepší,
že jsme obyčejní lidé.
Není vůbec špatné,
být obyčejným člověkem,
a pomalu šplhat nahoru.
Je to zajímavé.
Poté co jste
ve vysokém postavení,
je obtížné se vrátit,
a být obyčejným člověkem!
Lidé vás znají,
ať jdete kamkoli.
Musí to být velice nepříjemné
a protivné.

Když jste
v postavení, kde můžete
pomáhat ostatním,
všude vás chtějí vidět.
Lidé mají
hodně iluzí.
Myslí si,
že jste všemohoucí,
a že můžete
udělat cokoli, dokonce
kvůli nim porušit zákon!
Pak vás nutí dělat
mnoho věcí,
a když je neuděláte,
budou na vás naštvaní,
budou si myslet,
že jim nechcete pomoci,
a, že nemáte soucit.
To je velice nešťastné.
Dobrá!
Teď rozumíte!